

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:
Főutca, 203. sz. a.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:
Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főutca 203. sz. a.
Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhöz küldve:
Egy évre 5 frt — 1kr.
Félévre 3 „ — 50 „
Negyedévre 1 „ — 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapestben és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyilttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Iparunk.

II.

Mult cikkemben ráutaltam azon állapotokra, melyekben élünk és melyekből kifejezni magunkat erkölcsi kötelességünk. Midőn pedig iparosaink szarvas hibáira rámutattam, nem törtem fölöttük apodictice pálcát: mert igen jól tudom, hogy a tényleges állapotoknak nem egészen ők a hibásai. Magában a viszonyok fejlődésében rejlik egy nagy hiba.

Alkotmányos életünk kezdetével a hatvanas évek vége felé, midőn Európaszerte észrevehető volt azon visszás helyzet, melyben egymással a tőke és munka állott, amelynek azután a viszonyok természetes folyamának az a következtetése lett, hogy a gyáripar képezve magának szakmunkásokat a kézműipar rovására rövid idei nagyhatalmassággá fejlődött, amiért is aztán egyszerre a szabad ipar lón a jelszó.

Az akkori kormány kebelében megindult a mozgalom s megalkották az 1872. évi VIII. törvényzikket — az ipartörvényt; ha valamikor lehetett egy törvényről ítélet hozni: akkor mindenesetre ez a törvény az, mely létrehozattatásának első pillanatában is magán hordta a halva születés jellegét; mert e törvény nem a szabad, hanem a szabados, a kontár ipart hozta létre.

A régi cézhrendszer, melyet e törvény

által egy tollvonással eltöröltettek, sok ferde kinövésvel bírt; de voltak neki jó és pedig igen jó oldalai is: és ezek egyike, hogy szigorú kezelés mellett a kontár-segéd — segéd maradt s nem lón mesterré.

A törvény nem számolt a viszonyokkal, hogy képzett iparosunk nincs, eltörölte a rosszat, a jót is és nem teremtett új jót, csak rosszat.

Az iparosok egy igen nagy része hosszánál fogadta az új törvényt, és ugyanazok, kik e törvényben a megváltót látták az 1879. évi II. iparos kongresszus alkalmával, leghevesebben keltek ki a már akkor érezhető s e törvényből kifolyó következmények ellen; mert míg a régi céhrendszerben a tanuló előbb segéd, a segéd előbb mesterré nem lehetett, míg szakmájában jártasságát be nem bizonyíthatta; az új törvény ezt eltörölte; meghatározta a tanuló és mestere közötti viszonyt s aztán azt mondja a 47. §-ban: Az iparos a tanviszony befejeztével köteles a tanoncnak igazságos bizonyítványt adni.

Ez az igazságos bizonyítvány aztán olyan tág fogalom, hogy tágabbat nem is lehet kívánni.

Már most mi következik ebből?

Először, hogy a tanuló nem fog a mesterségből — iparából megtanulni semmit; mert a 43. §-t, mely tiltja a tanonez-

nek cselédszolgálatokra alkalmazását — tekintetbe se jön; hanem ha a tanonez az első évet mint a segédek lóto-futója; a második évet mint a meiszterné asszony apró házi dolgait végzője, az apró mester-csemeték dajkája; a harmadik évet mint a gazda földesekjén vagy kertecskéjében kapálgató napszamos eltöltötte, a negyedik évben az iparból nem tanulhat már annyit: mennyi szükséges volna; de letelvé a tanonezidő, a fiú 16 éves, ha t. i. betartották a szegődtestkor is a törvényes 12 éves kort s nem kérdik: tud-e valamit a mesterségből, hanem ráhúzzák az ünneplő köntöst és lett a Gyuriból: György, de így aztán másodsor az ilyen tanulatlan inasból lett segéd bizony tanulatlan, használhatlan segéd marad s elvetődik egyik munkaadótól a másikig, — még jó szerencse, ha katonává beválik, itt legalább még valamit tanul, ha esetleg használatos a mestersége — és mikor sehol sem használhatják, vált magának 2 frt 50 krért iparjegyet és kész a kontár iparos, kinél csak egyszer dolgoztat valaki, aztán otthagyja. Az ilyen munkanélküliség szüli aztán a koresmai búfelejtést s ennek édes gyermeke az iparos proletárság.

(Vége következik.)

TÁRCZA.

Mulandóság.

Mulik egy év, s ha jó a másik:
Fölváltja a régít csöndesen —
Mulik sok év — de alkotásid
Nem múlnak el hű szerelem!

Mulik egy év egyhangu csöndben
S örülni nem tud a világ —
Mulik sok év — hanem mi ketten
Kiürítjük a mérhetetlen
Boldogság minden mámorát!

Mulik egy év . . . lassan öregszünk;
Dobog szívünk, de csöndesen —
Mulik sok év, de hű szerelmünk
Soha nem múlik, édesem!

Jogom van hozzád dönthetetlen,
Magad, te adtad azt nekem —
Mulik sok év — s habár mi ketten
A sírba nyugszunk elfeledten —
Szeretjük egymást végtelen!

Kohányi.

Egy gombolyag czérna.

— Humoreszk. —

Írta: Füller Győző.

Utazgattam.

Nem mondhatom, hogy éppen passzióból, vagy talán azért, mintha oly sok pénzem lett volna, hogy nem tudtam egyéb hasznát venni, — hanem inkább szükségből, jobban mondva hivatalból, a mennyiben én egy jó hírben álló, különféle elemi csapások elleni, — ide ertve a halált is! — biztosító társaság ügynöke vagyok.

Körutamat úgyszólván már befejeztem, csak még X-re kellett mennem.

X. egy felvidéki kis városka, görbe utcákkal s provinciái filiszter ezivisekkel — egyaránt megáldva.

Épen vasárnapi nap, korán reggel érkeztem oda.

Vendéglői szobámban kiesieptem magam s azon szilárd elhatározással léptem át a hotel küszöbét, hogy a templomba megyek.

Korántse tessék nevetni; . . . én igen ájtatos ember vagyok! Ismerem bűneim nagyságát — s gyomrom telhetetlenségét, — miért is mindig szem előtt tartom e bibliai szent mondást, hogy „adjátok meg az Istennek ami az Istené“, — s a zahlkellnernek, ami a zahlkellneré! — jöllehet ez utóbbinak teljesítése sokkal inkább nehezemre esik az előbbinél.

Tehát a templomba menék, hol leborultam Isten színe előtt, áldásdus, egészséges életet és szép s jó feleséget kérve magamnak.

Imámat elvégezve ájtatosan fölpillantok s ime kit látnak szemeim a velem oldalt lévő padban? — egy angyalt! . . . Legalább az első pillanatra csakugyan annak hittem, . . . s csak később, behatottabb vizsgálat után győződtem meg, hogy szárnyai nincsenek.

Tehát mégsem angyal, . . . azaz hogy mégis az, esakhogy földi angyal!

E perctől kezdve szent áhitat, ájtatosság s egyéb a lelki üdvösség elnyerésére okvetlen szükséges dolgok tüstént elfutottak tőlem, és agyamat a földi gondolatok tarka legiója lepte el.

Isten bocássa meg bűnömöt, hanem én bizony az egész istentisztelet alatt a miséző pap helyett arra a gyönyörű madonna arezra bémultam, melynél szebbet még Raphael phantásiaja sem teremthetett.

Mise közben egyszer rám nézett, — mintegy kérdeve tőlem: „Ki vagy te vakmerő, ki királynőre meréd emelni szemed?“ — s én a menyországot láttam egész szememben! . . . sietve egyszersmind ugyancsak hallgatagon feleltem, hogy „én Gerley Józka, biztosító-társaságbeli ügynök, leider noch nöden, — és noch leider szerelmes vagyok!“

Megértette-e vagy nem? azt nem tudom; annyit azonban biztosan állíthatok, hogy nem-sokára fölkelt s kifelé irányzá lépteit.

Én persze, mint nagyvárosi ember, értvén a esziót, — tüstént utána sassiroztam s tisztességes távolságban követtem, — megtudandó a háznak számát, mely ily gyöngyöt szerencsés lakójának nevezni.

Kíváncsiságom ki lett elégitve.

Visszatértem szállásomra, ott aztán ledültem a pamagra s gondolatimat rendezém.

Az eredmény az lett, hogy én fölig belébolondultam az ismeretlen sylphiebe! . . . de a szó szoros értelmében tessék ám venni e szót „fülig“; . . . sőt . . . micsoda? . . . még többet mondok: egész a kalapja strucztoollának a hegyéig!

Különbem nem is esoda, mert hát kérem szépen, 16 eszteudöcske, gesztenyehaj, nefelejtszem, rózsaszar, eperajk, elefántesent-fog, hófehérnyak, öz-termet, lezipiczi lábak — másféle kemény-szívű uri embereket hódítottak már meg mint én, a ki — mellesleg legyen mondva — egy szubtilis topánka-sarok után még a pokolba is elfutnék.

Delután — a mint nyájas olvasóim már előre körülbélül sejtteni fogják — sétálni, voltaképen fenszterpromenádezni mentem.

Tudom, hogy kinevetnek, — hanem azért őszintén bevallom, hogy hat óráig koptattam cipőmet, anélkül, hogy szívem bálványát láthattam volna.

A félhomály és gyomrom hatalmas protestálása ismét a hotelbe juttattak, hol keservemben duplán vacsoráltam s triplán fizettem!

Gyomrom ki volt elégitve, de szerelmem éhezett.

Mit kellene csinálni? . . . hm . . . hm! . . .

Ahá! megvan!

— Pinczér!

— Tessék parancsolni?

— Ugyan mondja csak, van-e itt valamire való cigány?

— Óó igen kérem alásan! . . . ha méltóztatik, tüstént behívom őket.

Pártoljuk a magyar színészetet!

Nem akartunk, de nem is lehetett elmaradnunk más civilizált városok mögött s felépítettük a színházat. — Fel kellett azt építenünk, mivel nagyszámú értelmiségünknek régóta hangoztatott óhaját képezte az; de mást is meg azért is, mert mindnyájunk törekvése az volt, hogy Eperjes oly színvonalra emelkedjék, miként más haladott városokkal, közintézetek tekintetében is, versenyezhesen.

A haladó városok mindegyikének van már színháza s mindegyik kiváló gondot fordít színügyére. És ez nagyon természetes is, mert látjuk és tapasztaljuk az annyira lábra kapott anyagosság káros kihatásait s át vagyunk hatva mindnyájan annak szükségétől, hogy ideje gátat vetni a materialismus terjedésének s finomabb, szellemi élvezetekkel ellensúlyozni az anyagi és fizikai irányt. Ha számba vesszük továbbá — a mi annyiszor el volt mondva — hogy a színház a művelődés egyik leghatásosabb és legnépszerűbb eszköze; s ha számba vesszük különösen azt, hogy nálunk, a határszélen, a nemzeti színészetnek mindezek felül még magyar nemzeti missziót is kell teljesítenie: akkor igazán bámulnunk kell azon megfoghatatlan részvétlenség és közöny fölött, melyet közönségünk ma, — a magyarosodási egyesületek alakulásának korszakában — a körünkben működő magyar színtársulattal szemben tanúsít.

Üres padok előtt folynak az előadások s az embernek fáj a szíve, a midőn látja, hogy a jég-hideg részvétlenség miként szegi szárnyát a jó-akaratra, a törekvésnek és ambícióknak.

Hol késik a sokat emlegetett nagyszámú intelligencia? Vagy két év alatt oly minimumra olvadt le a száma, hogy most már hetenkint kétszer sem képes legalább felig megtölteni a színházat? — Hát a mi magyarjaink, kik minduntalan oly fennek hangoztatják a hazafiságot, a kulturát, civilizációt és haladást!

Vagy talán a kedvezőtlen anyagi körülményekben keressük-e az okot? — Hiszen csak pár éve annak, hogy még a Halwig dísző társulatát is telt házzal örvendeztetettük meg!

Nem urak! Legyünk őszinték! Még nem vagyunk falu. Eperjesnek halistennek meg ma is szépségű értelmisége van s a sok kártyaasztalnál meg ma is van annyi pénz forgalomban, minek egyrésze a színházi pénztáron tetemesen lendíthetne.

Az anyagi viszonyok általában véve más városokban sem fényesebbek, mint nálunk, azért mégis látogatják a színházakat.

A társulat nem felel meg a közönség igényeinek. — azt mondják legtöbben. Elismerjük, hogy történtek hibák és voltak hiányos előadások. A hibák és hiányok előtt mi sem húnynak szemet, tanúsítjuk ezt színházi referádáink; de ajánljuk az illetőknek, hogy ne csak hibákat keressenek, de legyenek elismeréssel a nyújtott jó iránt is. A „Háromcsőrű kacska“ bizony elmaradhatott volna és ezt emlegetik is minduntalan; ellenben a

— Hát csak gyorsan.

A zenészek borzasztó hajlongások közt bejöttek s én a primást magamhoz szólítám.

— Hallod-e, éjjeli zenét szeretnék adni; — eljöhettek?

— Hogy ne? . . . csak tessék parancsolni! . . . s hová megyünk?

— De már azt magam sem tudom! . . . csak gyertek utánam!

— No fiúk, itt volnánk! — fordulék hozzájuk, miután a nagy sötétségben ideálom lakásáról némi tájékozást szereztem magamnak, — huzzátok rá szép esőndésen, hogy „a szerelem — sötét verem!“

Nagyszerűen húzták a barna fiúk! Játékukat annál is inkább megíthetném, amennyiben, — minden dicsékvés nélkül bevallva, — én is értek a zenéhez, . . . s egy bizonyos hangszeren mint naturalista, — kivált ha náthám van, — magam is igen érdekenyen tudok játszani, jobban mondva: fújni.

Szemeim szakadatlanul az ablakon függtek; vártam, vajon nem nyílik-e föl?

A boldog perc megérkezett; az ablak lassanként fölárult s a sylphid alak, — arczát a nagy sötétségben nem láthattam, — kezével esőket intett felém!

Mi volt ez: álom vagy való?

Meghúztam a kis bögös fülét. Földördít, — tehát való!

Boldog voltam in gradu maximo! . . . Csókot kaptam, — igaz, hogy csak levegőben, — ideálomtól, ami elvitáztatlan jele annak, hogy szerelmem magvai termékeny talajra találtak, melyben egy hét, . . . egy hónap, . . . sőt nem bánom akár egy év alatt, — de mégis kiesírának, . . . s én egykoron a legnagyobb boldogság aratásának leszok aratója!

(Folytatása következik.)

„Rang és mód“ című darab kitünő előadásáról csak igen kevesen beszélnek; pedig azt megnevezhetők volna azok is, kik párisi előadások által (?) vannak elkényeztetve“. Azt meg már pláne nem tartjuk ildomosnak, hogy olyanok — és legtöbbször olyanok — agítanak a színházlátogatás ellen, kik a társulat titlété óta egyszer sem voltak a színházban, ily eljárás ellen határozottan tiltakoznunk kell.

De mik is azok a „fokozott igények“? — Azt kívánjuk, hogy itt oly előadásokban reszesüljünk mint Beesben és Budapesten, de nem nyujtunk módot a társulatnak, hogy a „fokozott“ igényeknek megfelelőleg szervezkedjenek. — Panaszokunk a fölött, hogy a társulatnak nincs zenekara; látogassuk a színházat tömegesen és meglesz a zenekar és meglesz minden. Mindent kívánni és semmit sem adni, nem méltányos dolog s az igény csak akkor jogos, ha kielégtesének feltételei részünkről biztosítva vannak.

Az igazgatók 12 előadásra szóló bérletet hirdetnek. Bérleljünk tömegesen s akkor a társulat azon helyzetben lesz, hogy fokozott vidéki igényeknek is teljesen megfelelhessen.

Másutt subventióban reszesülnek a társulatok, tőlünk csak pártolást kívánnak. Látogassuk tehát a színházat!

Különbélek.

Vasuti megálló-hely. Az eperjesi orló vasuti vonal mentében minden községben megálló-helyek vannak rendszeresítve, mely intézkedés az utazókönység kiváló kényelmére szolgál. Egyedül Eperjes városa van azon mostoha helyzetben, hogy — habár az Orló felé induló vonatok az egész város hosszában haladnak el, — az utazók ha az Orló felé vezető vonatot kívánják igénybe venni, arra vannak utalva, hogy az első külvárosi is messze tekvő, de a felső külvárosi majdnem egy órányi távolságban fekvő vasuti indóházhoz fáradozjanak. Számos tekintélyes helybeli lakos és birtokos ennél fogva kérvényt intézett a kassa-oderbergi vasut igazgatóságához az iránt, hogy a városunk közepe közepén ideiglenesen „Kálvária út mellett álló 13/a őrháznál a f. évi június haváig legyis rendszeresítve volt megálló helyet a fel- és lezálló utasok részére újból engedélyezze. Ezen kérvényt a városi tanács pártolással terjesztette fel.

A városi vízvezeteki bizottság a polgármester elnöke alatt e napokban alakított meg. Tagjai: Haisch Lajos, Benczúr József, Szentandrassy Lajos, Lasztóky László, Kubinyi Albert, Rödler Agoston, Lillia Boldizsár, dr. Mosánszky Győző, Isepy Gyula, Rozenberg Hermann. Mint e névsor mutatja, a bizottság oly tagokból van megalakítva, kik a letesítendő új vízvezetéknek mindenkor lelkes szószólói voltak. Kívánjuk, hogy fáradozásait siker koronázza!

Hymen. Sziebert Dariuka kisasszony Sziebert Károly szerb kir. törzsorvos kedves leánya jegyet váltott Kamocsay Leo mérnök úrral Nischben.

Próba-bál. November hó 4-én Paulovits J. táncmester a „fekete sas“ nagytermében próbatánc-estélyt rendez. Belépti díj személyenkint 1 frt.

Vasuti menetrend. A kassa-oderbergi vasut ügyvivő igazgatóságától a következő értesítést vettük: Van szerencsém értesíteni, miszerint a jelenleg érvényben álló nyári menetrendünket további intézkedésig a téli időnyre is megtartandjuk azon különbséggel azonban, hogy az ez időszertint abos-orló vonatrészen forgalomban álló 310. és 311. sz. másodrendű vonatknál a személyszállítást f. évi október hó 15-étől kezdve orló héthársi vonalrészen beszüntettük.

Az „Erdei lak“ előtt, Petőfi, Tompa és Kerényi költői versenyének színhelyén felállítandó emlék-oszlop ügyében, lapunk által tett indítványt a Széchenyi-kör magyar irodalmi szakválasztmánya magáévá tette s egyelőre aláírási ívek kibocsátását határozta el. Az ívek e napokban fognak szétküldetni. Nem szenved kétséget, hogy városunk hazafiasan gondolkodó, lelkes polgárai és lakói sietni fognak az emlék költségeihez hozzájárulni. Megjegyezzük, hogy bármily csekély adományok is szívesen elfogadtnak. A gyűjtések eredménye időről-időre lapunk utján közzé fog létezni.

Az „eperjesi Széchenyi-kör“ zene szakválasztmánya által rendezett első zene-estély nagyszámú válogatott közönség jelenlétében tartott meg. A tartalomszerű műsort mult számunkban közöltük. Részletekbe a jelen alkalommal nem bocsátkozunk s csak annyit jegyzünk meg, hogy e megnyitó estély valódi művelőzetet nyújtott s méltó kezdete volt a Széchenyi-kör ez évi működésének.

Arany János, elhunyt koszorús költőnk emlékére a Széchenyi-kör ünnepélyt fog rendezni.

Eperjesi gör. kath. püspökké dr. Vályi János ungvári kanonok úr nevezetett ki.

Az eperjesi vadásztársulat által bérben tartott vadászterületen f. hó 18-án, 22-én és 26-án rendezett vadászatok alkalmával esett: 4 szalonka, 23 nyúl, 1 görény, 3 róka és 4 db. őzbak.

Tűzvész. F. hó 24-én esti 11 órakor az árokutezai Kolkovics-féle házban tűz ütött ki. A tűzoltóság a helyszínen teremvén, oly erélylyel és ügyességgel működött, hogy a tűz továbbterjedését — dacára annak, hogy ez utczarész valószínűleg tüzfészék — szerencsésen megakadályozta. Oltás közben Zelinka Antal egy fal beomlása következtében súlyosabb, két más tűzoltó pedig könnyebb sérüléseket szenvedett.

Marha tüdővész. A Bogdány-Hárság közötti országot mentén elterülő és a közalapítvány tulajdonát képező Szent-Dubrava nevű pusztán. — írja a S. K. — ez év nyarán legellett, s ugy a közel vidékbeli, valamint a szomszédos abauji községből összehajtott szarvasmarha között, a tüdővész ragályos körállapota elterjedt. De ezen sajnos tény-körülmény fölfedezésekor az ott nyaralt marha szám, legnagyobb részt tulajdonosaik által már hazahajtatott, mi miatt a hatósági illetékes közegnek fölötté nagy fáradságukba került, minden községbe elmenni a hová azon marhákból egy vagy több darab elhajtott és a szükséges vizsgálatot azon állatokon megcsejteni. Ennek eredménye annyira aggályos tüneteket derített föl, hogy nyolc községben u. m. Ábrány, Zsegnye, Bogdány, Boroszló, Alsó- és Felső-Mák, Bolyár és Lemes községekben a szarvasmarhák fölötti zárlati fölügyelet el lett rendelve. Az azon legelőn volt lemesi két ökör-tinó, már el hullott itt e napokban. Ily körülmények között az eperjesi és kassai vásárok is valószínűleg be fognak tiltatni. — A felső-tarcsai járás bírói hivatala és a szomszédos abauj-tornamegyeyi társhatóság a területén foganatosítandó hasonló övintézkedés iránt immár megkerestették.

Öngyilkosság szerelemből. Prágából jelentik: Nagy feltűnést keltett, hogy Schütz József gazdag és becsületes kereskedő 18 éves Lilla leánya atyja házában egy harmadik emeleti ablakából leugrott az utca kövezetére, melyen fejét összezúzta. Tetteinek okául egy vagyontalan orvos iránti szerelmét emlegetik. A leány halva maradt a kövezeten. — Más versio szerint itt nem öngyilkosságról, hanem véletlen balesetről van szó. A fiatal leányka, mikor reggel az ablakot felnyitotta, elveszté az egyensúlyt s leesett az utczára.

— 1000 év — 1000 dal! Hazánk ezredékes fennállásának ünnepélyére egyik legszebb nemzeti emlék leend a „Magyar Dal-Album“ és „Magyar Daltár“ című vállalat, mely ama jubileumi nap elérkezéig 1000 magyar népdallamot fog közölni zongorára alkalmazva minden hozzá tartozó szövegekkel együtt. E gyűjteményből már három kötet jelent meg az 1—600. számú dallamokkal és azok szövegeivel, míg most a IV-ik kötet van folyamatban, mely a 601—800. számú dallamokat és azok szövegeit — tehát új kétszázat — fog közölni. Irodalmunkban jelenleg ez az egyedüli vállalat, mely népkun dal- és zeneköltészetet gyűjti és hazánkban ugy, mint külföldön, terjeszti, hogy azt a jövő kornak is megmentsé; tartalomra nézve már is legterjedelmesebb, mert már többet közöl, mint az összehasonló vállalatok; az árat tekintve is legolcsóbb, mert jutányosságra nézve nincs hozzá hasonlítható z. nemű. E nemzeti vállalat tehát valóban megérdemli minden magyar hazafi és honleány pártfogását. Megjegyzendő, hogy e gyűjtemény két részből áll, u. m. zongorára alkalmazott dallamkönyvből, a „Magyar Dal-Album“-ból és ennek szövegeknyéből a „Magyar Daltár“-ból. A „Magyar Dal-Album“ IV-ik kötete ismét 10 havi füzetben adatik ki, melyből az első füzet november hó elsején jelenik meg. Előfizetési ár egész évre: 10 füzet 1 frt 80 kr, félévre: 5 füzet 90 kr. Egyes füzet ára 25 kr. A „Magyar Daltár“ IV-ik kötete két füzetben fog megjelenni, melynek együttes előfizetési ára 80 kr. Minden füzet bérmentve küldetik szét. Disztribúciós táblák a „Dal-Album“ egyes kötetéhez 80 kr. Gyűjtőknek minden 6 egyszerre megrendelt példány után tiszteletpéldány adatik. Előfizetések legzélszerűbben postautalványon a Magyar „Dal-Album“ kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

Színház.

Pénteken f. hó 20-án általános tetszés közt szép sikerrel adatott Szigethy József „Rang és mód“ című 3 felvonásos új színműve. A darab meseje a mai kor korcskinövésit tünteti elénk a legtermészetesebb színben s alakjai az életből úgy szólnak ki, vannak kapva. A darab fő drámai alakja Bannai Gábor (Krémér Sándor), ki alacsony sorsa s szegénysége dacára szorgalmasan folytán méltóságos urra, miniszteri hivatalnokká emelkedett. Ez a méltóságos ezim az ő „ördöge“, amelynyiben tisztán hivatalnoki fizetéséből nem képes a társadalomban rangjához illő szerepet elfoglalni. Ezen körülményt azonban második neje, Clarisse (Sághy Anna) rem veszi tekintetbe s minden áron nagy házat tart, — különösen azon ezélből, hogy férjének első nejétől származott leányát, Irmat (Bodor Etel) valami előkelő, gazdag családba házassítsa be. Estély estélyt ér és a fehérfűz s s gőg Clarissenál annyira megyn. hogy a látogatóba jött, férje gazdag nagybátyját, Bannai Gerő kuzeczet (Sziklai János) s nejét (Tarján Erzsébet) „parasztvöltük miatt“ fel sem akarja ismerüi s látásukra elajul. A megszegyentett nagybácsi s neje ekieseredett szívetlenségű; egyedül Irma kedves emléket vive magukkal. A katasztrófa közeledik a végkifejlet fele. Clarisse ugyanis, hogy estélyt adhasson, egy alkalommal Tauer ékszerész-től (Ujvárosi Albert) hitelbe ékszert vesz s azt értékesítés végett tüstént átadja Véber úzrnek (Szabolcsi Emil); ez pedig megbecsülés végett véletlenül épen Tauer ékszerészhez viszi, ki fölismervén a saját árúját, természetesen ugy lármát üt. Bannai Gábor feje fölött összetornyosulnak a vész-felhők; Tauer s Véber megrohanják, az egyik az ékszer árát, a másik pedig váltóbeli követeléseit kéri. Bannai Gábor dühös lesz az öt gyalázó szavakra s fizet, — de nem a saját pénzéből. A kezelésére bizott pénztárból 8000 frtot sikkasztott, sőt a Gerő nagybátyja által reá bizott 6000 frtot s elköltötte. Erre még aztán Bannai Gerő is,

— kinek seg pénzüet, s mind len marad. B nek néz elébe családót. Ban s ebből kifoly meg a család Gerőt, — a kit mindnyájan Sandor s Irma helyes felfoga kitünően alakí Sággy és Tarj Véber úzér ak kerek s szabó terjedő követé lehetett elége

Szombat vonásos színmű gyöngébbek k jól betanulva. határos jelene jék el, hogy a ha mosolygó a a színésznék i csejeterre méltó váry Kamilla) hért) és Szikla különösen jól, volt alkalmuul padi routinual tassa meg. Ir való; igyekez zelmeik tolmác Bodor Etel kis szeretjük látni gyu alakból fe „házmester“ (gástalán volt.

Vasárnap „A piros bugy műve adatott vav I. (Zsófi) megnyerte a minden dal e nyilvánult. Cs kelt s játéka (Nyiri Lajos) lehetett volna. kitünő két alak Sággy. A „szó szett — a karz

Kedden, nyomoruság“ műve került a sz léte miatt a sz azáltal az előa fel. Kiemelést mint alakítás t ter volt. Több Ujvárosi (Mádi nos derültségbe kedélyes jó Cs jászta, pedig lálkozunk. A megfelelőbb ve madt tűz szakí Szerdán, másodsor.

Csütörtöl kedves zenéjü kitünő Marjola egyik laptársun az „idealizált c mely operettek nyira szükségé történnék. Nyi ces hanggal re zajosan megtaj igen jól mutat operette-előada

Greig

Wenn in eine große Ant Damen und in men, um in zu laufen — niß? Und fo genen Mont. Abend als ei lich, wer, glei nur in seinen und ihn jekt kann nur mit jenes an Cha ten jungen W eigentlich zu Der al mit einem Cl war ein ganz wol wenige S rein befügen t

— kinek segélyére Gábor számított, visszaköveteli pénzét, s midőn a történetek megtudja, kérések marad. Bannai Gábor börtön s hivatalvesztésnek néz elébe, — leánya azonban megmenti a családát. Bannai Gerő fia ugyanis szerelmes Irma-ba s ebből kifolyólag ráveszi anyját, hogy mentse meg a családot; anyja rábeszéli férjét, Bannai Gerőt, — a pajzs mindenkor s mindenütt Irma kit mindnyájan szeretnek, — Gabor mentve, s Sandor s Irma egy pár lesznek. — Igen jól s helyes felfogással játsztak mindnyájan s különösen kitünően alakított Sziklai J. és Bodor Etel, továbbá Sággy és Tarján E.; szóval az előadás — az egy Véber üzér alakítását kivéve — oly természetes, kerek s szabatos volt, hogy a szörszálhasogatásig terjedő követelményekkel bíró közönség is meg lehetett elégedve.

Szombaton, f. hó 21-én Csiky Gergely 4 felvonásos színműve: „A proletárok“. Az előadás a gyöngébbek közé tartozott; a szerepek nem voltak jól betanulva, s figyelmeztetjük a szereplőket, hogy hatásos jeleneteknél ne mosolyogjanak, mert higgyék el, hogy az nagyon furesán veszi ki magát, ha mosolygó arccal szavalunk drámai dolgokat; a színészek bele kell elnie magát szerepébe. Dícséretre méltóan játsztak: Sággy Anna (Szederváry Kamilla), Ujvárosi Albert (Mosolygó Menyhért) és Sziklai János (Zátonyi Bence). Sziklai különösen jól, szépen, szabatosan adta szerepét s volt alkalmunk újból tapasztalni, hogy kiváló színpadi routinnal bír, — csak a fejhordozását változtassa meg. Irén szerepe nem volt Bodor Etelnek való; igyekezett ugyan megfelelni, hanem az érzelmei tolmácsolásában igen halványan színezett; Bodor Etel kisasszonyt „vigan“, naiv szerepekben szeretjük látni. Szabolcsi Emil „Timót Pál“, bárgyu alakból félig-meddig karikatúrát csinált. A „hazmester“ (Sággy) és „Jankó fia“ (Dobó) kifogástalan volt.

Vasárnap, f. hó 22-én Csepregy Ferenc „A piros bugyellár“ című 3 felvonásos népszínműve adatott Nyilvay Irma k. a. föllépteül. Nyilvay I. (Zsófi) úgy játéka, mint énekével teljesen megnyerte a közönség tetszését, mely majdnem minden dal éneklése után viharos tapsokban nyilvánult. Csillag Pál (Kiss Sándor) szépen énekelt s játéka is megfelelő volt. Kósza Gyurka (Nyíri Lajos) nem volt rossz, hanem azért jobb is lehetett volna. Pennás (Dobó) s Hajas (Ujvárosi) kitünő két alak volt. Jól játszottak még Sziklai és Sággy. A „szolgáló-komédiázás“ borzasztóan tetszett — a karzati publikumnak!

Kedden, f. hó 24-én Csiky Gergely „Czifra nyomoruság“ című itt már többször előadott színműve került színpadra. Krémer Sándor hirtelen rosszul léte miatt a szerepek egészen megváltoztak, mindazáltal az előadás több sikerült mozzanatot mutatott fel. Kiemelést érdemel Eszéki Emma, ki úgy játéka, mint alakítás tekintetében igen rokonszenves Eszter volt. Több jelenetben viharosan megtapsolták. Ujvárosi (Mádi Simon) helyesen alakított s folytonos derűségben tartotta a közönséget. Sággy kedélyes jó Csoma volt. Bella szerepét Szabolcsiné játszta, pedig a színlapon Bodor Etel nevével találkozunk. Az eredeti szereposztás kétségkívül megfelelőbb volt. Az előadást az árok-utezán támadt tűz szakította felbe.

Szerdán, f. hó 25-én „Milimári“ került színpadra másodikszor.

Csütörtökön a „Kisasszony feleségem“ című kedves zenéjű operette került színpadra. Nyilvai Irma kitünő Marjolaine volt. Játéka művészi és énekéről egyik lapársunk szavaival élve elmondhatjuk, hogy az „idealizált csevegés“, az éneknek azon neme, mely operettekben a szöveg megértése végett annyira szükséges, a nélkül — hogy ez a zene rovására történék. Nyiregyházi Vilmos (Frikkel) szép, érces hanggal rendelkezik s játéka biztos. Mindkettőt zajosan megtapsolták. Általában véve a közönség igen jól mulatott s ezek után még több élvezetes operette-előadásra van kilátásunk.

Greignisse der Woche.

Wenn in einem herrlich gestalteten Saale eine große Anzahl festlich gekleideter, schöner Damen und intelligenter Herrn zusammenkommen, um in Andacht dargebotenen Kunstgenüssen zu lauschen — ist das nicht ein schönes Ereigniß? Und so ist denn der erste der am vergangenen Montage abgehaltene Széchényi-kör-Abend als ein Ereigniß zu begrüßen. Wahrlich, wer, gleich dem Schreiber dieses, den kör nur in seinen empyreischen Zuständen gekannt, und ihn jetzt so groß entwickelt findet — der kann nur mit wärmster dankerfüllter Hochachtung jenes an Charakter und Geist gleich distinguirten jungen Mannes denken, dem wir den kör eigentlich zu danken haben.

Der allgemeine Eindruck, den der weite mit einem Elite-Publicum erfüllte Saal machte, war ein ganz ausnehmend aesthetischer. Es dürfen wol wenige Städte unseres Vaterlandes einen Beisitzigen wo den Mitgliedern in gleich schön-

ner Form Gelegenheit geboten wird, Kunstgenüsse gemeinsam zu genießen. Nur behauptet man, daß sich diesen Genüssen grade jene am meisten entziehen, die sonst die zahlreichsten Worte für Magyarisirung, Civilisirung und N. im Munde führen. Es sollen leghin grade diese Herren durch ihre Abwesenheit gegläntzt haben. Mit dem Theater des gleichen; obwol dieses der patriotischen Unterstützung gar absonderlich bedürftig ist, so sollen eben jene der Herren, die von Patriotismus fast triefen, das Theater ganz und gar meiden. —

Das Programm des Abendes war ein sehr glücklich zusammengestelltes. Wenn manche der von Herren besorgten Nummern nicht so ganz auf der Höhe der Kunst sich bewegten, so mag daran auch ein Umstand mitschuld gewesen sein, an den freilich die verehrte Musifikation nicht gedacht. Kann man menschlicher Weise verlangen, daß junge Nerven ihre Ruhe und Unbefangenheit bewahren sollen, wenn in nächster Nähe sich die verführerischsten Lorgnetten oder Augen befinden, von denen es doch schon Goethe gezeigt, wie gefährlich sie selbst einem Dr. Faust wurden? Nein, das ist zu viel verlangt, und so wollen wir auch das nicht ganz klare Spiel der allerersten Nummer erklären und daher entschuldigen. Die As-dur Ballade wurde noch tragischer gespielt als sie Chopin geschrieben. Der Spieler, den Schreiber dieses als einen tüchtigen, sehr empfehlenswerthen Musiker und Lehrer kennt, war offenbar befangen. Wir hoffen ihn jedoch wieder am Podium zu begegnen, und eine glücklichere Stückwahl in ruhigerer Stimmung executiren zu hören.

Ungetrübt reinen und schönen Eindruck machte die Caecilienhymne von Gounod für Klavier, Harmonium und Violinsolo — letzteres von Herrn Kapellmeister Kohut besorgt. Herr Kapellmeister ist eine wahre Acquisition für den kör. Er verfügt über einen sonoren, breiten Ton und auffallend sicherer Intonation. Der rauschende Beifall, den sein Spiel fand, wird ihn hoffentlich zu je häufigerem Mitwirken bewegen.

Liebliche Wirkung hatte der Gesang von Frau Spiegel, geb. Janovitz Leontin, die eine glückliche Wahl zu schönem Ausdruck brachte. Musikalisch besonders schön war das Decrescendiren einzelner Töne und wir können nur lebhaft bedauern, daß die Dame, die schon als Mädchen oft erfolgreich mitwirkte, durch ihre Uebersiedlung in ein entlegeneres Comitát, an einer ferneren Theilnehmung verhindert ist. Bei dieser Gelegenheit können wir nicht unterlassen zu bemerken, daß auch andere jungverheirathete Damen ihre erwünschte Mitwirkung dem kör nicht versagen sollten.

Last not least — war die Declamation des ewigschönen Gedichtes „A csárda romjai“ von Petöfi Sándor. Das Gedicht ist die reine Träumerei; es enthält gar keine Handlung, hat daher auch keine Pointe, und muß im Tone phantastischen Sinnes, und nicht gleich einer dramatisch bewegten Ballade vorgetragen werden. Es ist ein Gedicht, das man sich nicht vorträgt. Diesen wesentlichen Zug des Gedichtes scheint der sympathische, mit ungewöhnlich reichen Organ ausgestattete junge Mann übersehen zu haben. Man nahm übrigens die Declamation verdienstermaßen sehr freundlich auf.

*

Ein Ereigniß des ernstesten Gepräges, das seine mächtige Wirkung hoffentlich selbst in die maßgebenden Kreise tragen wird, war eine Reihe von Artikeln, die in den jüngsten Tagen, an zweiter leitenden Stelle des „Pester Lloyd“ erschienen, und die Frage der Rechtsacademien behandeln. Schreiber bekennt, daß er Zeitungs-Artikel von gleicher Gediegenheit, Treffsicherheit und Actualität seit Langem nicht gelesen. Es sind diese Artikel Triebe von vernichtender Kraft, gerichtet gegen die reactionären, den Zeitgeist sowol wie die Zeitbedürfnisse mißkennende Bestrebungen der ministeriellen Kreise, mit Aufhebungen der Academien eine 3te com-

plete Universität sammt allem deutschen mittelalterlichen Firlefanz zu errichten.

Es wird daselbst mit unwiderstehlichen Argumenten gezeigt, daß weder die Errichtung einer dritten mit allen 4 Facultäten ausgestatteten Universität, noch die Aufhebung der bestehenden Rechtsacademien geboten erscheint. Wenn man den Academien einerseits das Recht Rigorosen abhalten zu dürfen verleiht, und wenn andererseits zur Hebung des wissenschaftlichen Geistes jeder der Academien eine Dotations für Bücheranschaffungen bestimmt wird, so ist jeder Zweck, der mit einer ganz unverhältnißmäßig kostspieligeren Universität erreicht werden soll, thatsächlich verwirklicht.

Es erübrigt nur, daß die Rechtsacademien corporativ ein Memorial einreichen, das mit Zugrundelegung jener Argumente dem Lande allen Nutzen einer neuen Universität, ohne den schwerfälligen kostspieligen Apparat derselben gewährt. Wir kommen übrigens auf dieses hochwichtige Thema nächstens zurück.

*

Arany János ist todt.

Wir stehen dem unvergleichlichen Manne zeitlich noch zu nahe um die Wirkung die er giebt in ihrer ganzen Größe ermessen zu können. Eine umfassende Studie über ihn fehlt und seine vollständigen Werke werden wir erst jetzt, nachdem der 2te Theil von „Buda halála“ in seinem Schreibtische gefunden wurde, besitzen. Die ganze Nation trauert an seinem Grabe. — Der Széchényi-kör wird nächste Woche eine Arany-Feier veranstalten, an die sich voraussichtlich die ganze Intelligenz der Stadt theilnehmen wird. Dr. R.

Vasuti menetrend.

Eperjes—Kassa és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. regg. — 12 óra délben, — 5 óra 29 p. délután és 9 óra 10 p. este.
Megérkezés Kassára: 7 óra 58 p. regg. — 1 óra 24 p. délután, — 7 óra 24 p. este, — és 10 óra 51 p. este.
Elindulás Kassáról: 6 óra 37 p. reggel, — 12 óra 11 p. délbén, — 6 óra este.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 p. reggel, — 1 óra 53 p. délután, — 7 óra 41 p. este.

Eperjes—Oderberg és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. reggel (személynat, Rutkától gyorsvonat).
Megérkezés Iglóra: 9 óra 10 p. regg. — Poprádra 10 óra 9 p. reggel, Rutkára 2 óra délbén, Oderbergre 5 óra 28 p. este.
Elindulás Eperjesről: 5 óra 29 p. regg.
Megérkezés Iglóra: 9 óra 36 p. este, Poprádra 10 óra 57 p. este, Rutkára 4 óra 31 p. reggel, Oderbergre 9 óra 20 p. reggel.
Elindulás Oderbergől: 11 óra 7 p. délelőtt (gyorsvonat Rutkáig, azontúl másodrendű vonat).
Megérkezés Rutkára: 2 óra 19 p. délután, Poprádra 6 óra 39 p. délután, Iglóra 8 óra 1 p. este, Eperjesre 11 óra 10 p. este.
Elindulás Oderbergől: 5 óra 48 p. délután.
Megérkezés Rutkára: 9 óra 48 p. este, Poprádra 3 óra 14 p. reggel, Iglóra 4 óra 20 p. reggel, Eperjesre 8 óra 17 p. reggel.

Eperjes—Sátoralja-Ujhely és vizont.

Elindulás Eperjesről: 12 óra délbén, — megérkezés Ujhelyre: 7 óra 17 p. este.
Elindulás Ujhelyről: 3 óra 24 p. reggel, — 9 óra 6 p. délelőtt.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 p. reggel, — 1 óra 53 p. délután.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsch Lajos.**

Guts-Verkauf oder Guts-Tausch.

Das dem Herrn Arthur von Wieland gehörige

Landgut „Sassova“

im Sárosi Comitát, unweit der Stadt Bartfeld gelegen, bestehend aus Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, 4 Katastral-Joch Gartengrund, 169 Katastral-Joch Aekern und Wiesen, endlich 297 Katastral-Joch zum grossen Theil schlagbarem Walde, ist aus freier Hand zu verkaufen.

Dasselbe kann aber auch gegen einen im Zipser oder im Abaujárer Comitát gelegenen Besitz — falls der letztere sich in der Nähe der anderen Besitzungen des Herrn Arthur von Wieland befindet — umgetauscht werden.

Näheres beim Eigenthümer oder bei dem Gefertigten.

Moritz Kermeszky,
Advocat in Leutschau.

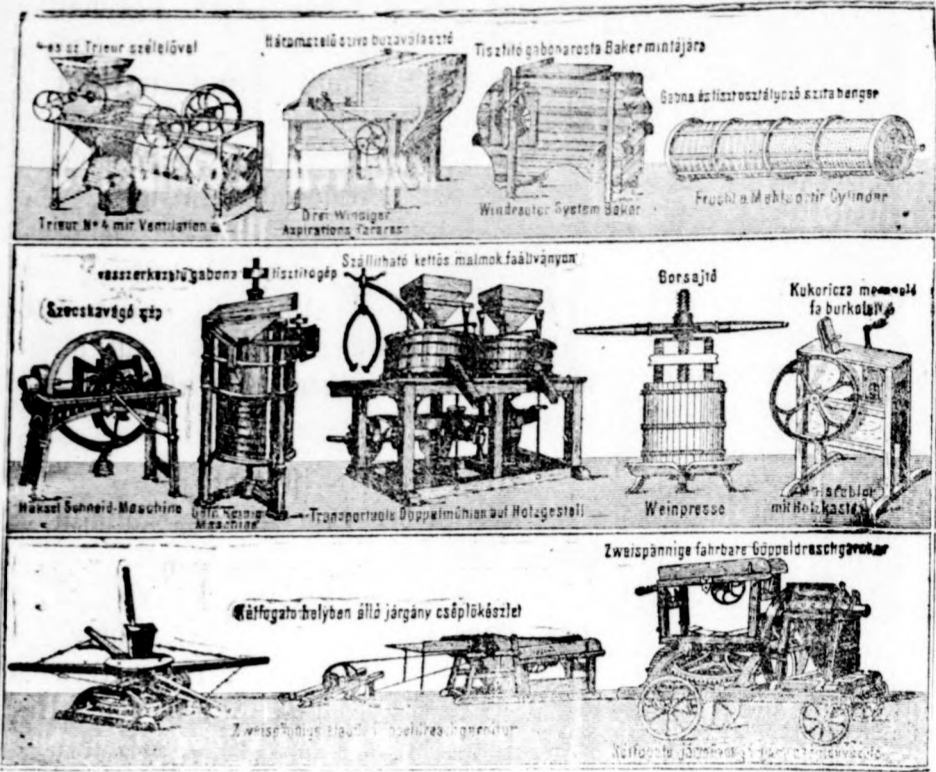
GUTJAHR és MÜLLER Budapest.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépyár,

(ezelőtt Brogle J. és Müller.)

a Margithid közelében

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdasági számára:
 Járgány-cséplőgépek, Szelelőrosták, Kukuriczamorzsolók, Szekskavágók, Borsajtók. 19-30

Különlegességek malmok számára:
 Duplamalmok, Malom trieurhengerek, Gabona osztályozó hengerek, Koptatógépek, Daraválasztógépek, Tarárok, Detacherök.

Malomalkatrészek u. m.:
 Transmissiók, Szíjkerekek.

Rostalemezek:
 Cséplőgéprosták, Liszthengerszítők, Koptató-lemezek, Ráspoly-lemezek, stb.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.
 Gyári raktár és képviselőség: Eperjesen: LUCHS EDE urnál.

Kaffee.

Reisende oder Agenten, welche Gastwirthe, Gutsbesitzer und feine Private besuchen, können Kaffee gegen gute Provision mit bekommen. Offerte sub A. 7503. befördert Adolf Steiner in Hamburg.

FIGYELMEZTETÉS.

Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalilag kitértetett sósborszeszkészítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve elhatároztam, hogy azokon ezimjegyeimet módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyezve az egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csúszos szagatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benu-lások stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlató, s mennyiben a fogak fényt elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tisztá, szagtalan izzat nyer a szesz elparoligása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ara egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr. Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományosan névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeltek.

Védjegy 419. és 420. szám. **BRÁZAY KÁLMÁN.** Budapest, IV., Múzeum-körút 23. sz. Raktár Eperjesen: Oszvald Dániel, Gallósi J. V. Holmia L. Linkesch Károly.

Wirthsgeschäft-Eröffnung.

Endesgefertigter beehre mich dem p. t. Publikum die Anzeige zu machen, dass ich den 29. dieses Monats im **IGNACZ KOLBAY'schen** Hause, Ungargasse Nr. 227 ein **Wirthsgeschäft** eröffne.

Mittags- und Abend-Kost im und ausser dem Hause zu den billigsten Preisen.

Getränke werden stets gut und unverfälscht ausgeschenkt. Um zahlreichen Zuspruch bittet.

Samuel Balog,
 Gastwirth.

Kávéház-megnyitás.

Alólirott bátorkodom a t. ez. közönség tudomására hozni, hogy kávéházamat főiteza **Vrublovski-téle** házban megnyitottam s mindenféle italok legjobb minőségben kiszolgáltatom.

Egy **ÚJ TEKE-ASZTAL** a t. ez. vendégek rendelkezésére álland.

A mélyen tisztelt közönség pártfogásáért esd

Meizner Andor,
 kávé.

Nächst Gott verdanke ich nur Ihrem Joh. Hoff'schen Malzextract-Gesundheitsbier, der Malz-Chocolade und dem concentrirten Malzextract meine Lebensrettung

Selbstausgesprochene Worte mehrerer Genejenen.

Dankschreiben.

Von lebenbedrohender Körperschwäche gerettet durch Johann Hoff'sches Malz-extract-Gesundheitsbier.

Da diese so ausgezeichnete Erfindung des Malz-extract-Gesundheitsbieres meine Mutter möchte sagen, vom Tode gerettet hat, so konnte ich mit voller Kraft vor der hierortigen Gemeinde auftreten und den Leidenden jenes Heilmittel aus eigener vollkommener Ueberzeugung empfehlen. Einem Vater, welcher über Ueberleiden, Magenbeschwerden und theils Lungenleiden sich beklagte und mich frag, was er eigentlich machen sollte, rieth ich, dieses vorzügliche Malzextractbier zu gebrauchen, und nun hat er mich, um dieses sofort zu schreiben, welches ich auch in seiner Stube sofort that.

Ich bitte daher Euer Wohlgeboren, 25 Flaschen Malzextractbier und 10 Beutel Malzbonbons so schnell als möglich einzufenden. St. Georgen (Ob. Murau).

Jos. Flich, Oberlehrer.

Neueste Danksagungen

über die wunderbare erzielte Heilung (28. Juli 1882.)

Euer Wohlgeboren!

Mit Vergnügen kann ich Ihnen mittheilen, daß Ihr Johann Hoff'sches Malzextract-Gesundheitsbier u. Ihre Hoff'schen Brust-Malzbonbons bei meiner Krankheit eine vortreffliche gute Heilwirkung gemacht haben; ich kann lauter und reiner sprechen, der Husten u. die Brustschmerzen haben nachgelassen u. ich hoffe, daß ich in kurzer Zeit Ihnen zur Ehre laut ausrufen werde können: „Zivio poglaviti gospodin Ivan Hoff!“ Ich erjuche Sie, mir neuerdings 13 Flaschen Bier und 1 Beutel Malzbonbons zu überjenden. Zeichne mich mit aller Hochachtung

Michael Lavroc, Lehrer.

Ernovac (Croatien), 28. Juli 1882.

Wregi, 24. Juli 1882.

Ich bitte um Zufendung von 25 Flaschen Ihres Hoff'schen Malzextract-Gesundheitsbieres; die Nachbestellung erfolgt deshalb, weil ich mich nach Verbrauch der ersten 15 Flaschen bedeutend besser fühle. Hochachtungsvoll

Ludmilla Kinder,

Gutsbesitzerstättin.

An den k. k. Hofflieferanten der meissen Souveräne Europas, Herrn Joh. Hoff, k. k. Commissionsrath, Besitzer des gold. Verdienstkreuzes mit der Krone, Ritter hoher preuß. und deutscher Orden, Wien.

Fabrik: Grabenhof 2. Fabriks-Niederlage: Graben, Bräunerstraße 8.

Authentischer Heilbericht.

Dr. Sempel, Oberhabsarzt.

Das Johann Hoff'sche Malzextract-Gesundheitsbier ist ein vorzügliches diätetisches Stärkungsmittel für Reconvalascenten bei schweren Krankheiten sowie bei Brustkranken wegen seiner nicht aufregenden Wirkung; ebenso bei chronischen Magen- und Hämorrhoidalleiden ganz besonders zu empfehlen.

Preise des echten Johann Hoff'schen Malzextract-Gesundheitsbieres: 13 Flaschen fl. 6.08, 28 Flaschen fl. 12.68, 58 Flaschen fl. 25.48. Von 13 Flaschen ab franco Zustellung ins Haus. Zum Versandt ab Wien: 13 Flaschen fl. 7.26, 28 Flaschen fl. 14.60, 58 Flaschen fl. 29.10. — 1/2 Kilo Malz-Chocolade I. fl. 2.40, II. fl. 1.60, III. fl. 1.—. (Bei größerem Quantum mit Rabatt.) — Malzbonbons ein Beutel 60 fr. (auch 1/2 und 1/4 Beutel). — Unter 2 fl. wird nichts versendet.

Sämmtliche Johann Hoff'schen Malzpräparate sind 58mal von Kaiserin, Königen u. ausgezeichnet, wie kein ähnliches Fabricat.

Hauptdepot bei Hof. Makowitsky Apotheker in Eperjes. In Bessen: bei Ulrich Victor Apoth., er in allen größeren Apotheken des Landes.

Itt t először ne és segédel alapított ip lenni azon Ha t követett e saját érde társulás á Vann iparos má hivadni, s kenyéradó megválasz csak polg az ipart; emelése.

Ilyen zül Szolnok Miko eltörölték zettel kib ipartársul nem segí pitottak t ezok szán háromszor s részest már tudó még nem 800 frtbó láit elhely

Mi capo kéms Midő ablaka elő az ablakba a madonna masan, hin En r gemet telj népdal sze jure mezt

Oly (nékem le hogy kev nem roh elreccitála érte dobo Az kezdem valloimas zetü voln arra, hog zólag biz holmi lip